

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และกำหนดให้พื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมายหรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักการสิทธิชุมชนตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ แต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชนและผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคสาม)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติให้มีหน้าที่เพียงเสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้ง การขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ (๓) (๔))

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชน ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นภายใต้ความขัดแย้งดังกล่าว แม้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ แต่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับมา ๕ ปีแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้แม้แต่พื้นที่เดียว และยังมีข้อคัดค้านทักท้วงมากมายว่าไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ อีกทั้ง มีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับสิทธิไว้แคบเกินไป การผ่อนผันมีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ราษฎรได้มีสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การควบคุมดูแลอุทยานแห่งชาติ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบการเกษตรกรรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้อง กับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้าย พระราชบัญญัตินั้นด้วย

เมื่อพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการ คุ่มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการ ในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๖ ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นหรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อน ตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออก และให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชน และผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย และแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ

(๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด”

มาตรา ๗ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องจัดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ภายหลังจากดำเนินการตามมาตรา ๔ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชสำรวจแนวเขตหรือพื้นที่รับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง โดยนำข้อมูลการสำรวจการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินตามกรอบระยะเวลาสองร้อยสี่สิบวันที่แล้วเสร็จมาใช้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์สิทธิการอยู่อาศัยและทำประโยชน์ให้แล้วเสร็จ ให้เป็นที่ยุติร่วมกันกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัย หรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติ และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกิน และต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาและต้องกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในชุมชน ในการอนุรักษ์ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการและมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ การดำเนินการตามโครงการต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วย

มาตรา ๙ บรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นภายใต้ความขัดแย้งดังกล่าว แม้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ แต่ปัจจุบันพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้แม้แต่พื้นที่เดียว และยังมีข้อคัดค้านทักท้วงมากมายว่าไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อน การประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ อีกทั้งมีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับสิทธิไว้แคบเกินไป การผ่อนผันมีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ราษฎรได้มีสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินั้นด้วย (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักการสิทธิชุมชนตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงาน

ของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน โดยในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียชุมชนที่เกี่ยวข้องและประชาชน เพื่อพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยานสวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ แต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชน และผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติให้มีหน้าที่เสนอแนะการกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้ง การขยาย หรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องจัดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชร่วมกับคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ กำหนดให้บรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙)